

NOSICIEL (10) *sb m*

o jasne; w -ciel e *prawdopodobnie pochylone (tak też Cn)*; w -ciel- e *prawdopodobnie jasne*.

sg N nosiciél (8). ◊ G nosiciela (1). ◊ I nosiciel(e)m (1).

Sł stp, Cn notuje. Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Ten, który coś nosi, roznosi lub dźwiga; *gerulus, gestor Mącz, Cn; baiulus, discophorus, lator Mącz; vector Cn (10)* : Baiulus, Nościel. *Mącz* 22d; Gerulus, Nościel który co nośi. *Mącz* 145a, 122a, 145a; Gestor – Ten ktori na łobie noŝy, noŝiciel. *Calep* 453b.

nosiciel kogo, czego (5): Discophorus, Nościel krzinowu/ Trukfes może być zwan. *Mącz* 90c; Y rzekł Saul do giermká fwego (*marg*) Wł/ do noŝiciela naczynia fwe^{go} (-)/ doŝtań miecza twego *BudBib* 1.Reg 31/4, I 182b *marg*, 226c *marg*; *SkarŻyw* 241.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »nosiciel dzieciństwa« = *piastun (1)*: [św. Józef] ten który wczyniony iest ftrózem wiernym/ czyłtości mátki przenaczyłtŝey/ opiekunem vbogiego w cieie Bogá/ karmiicielem Mefyalzá/ obrońcą sieroctwá/ nośicielem dziecnińtwa/ wychowálnikiem młodości Pána wŝytkiego ŝwiátá? *SkarŻyw* 241.

Synonim: *tragarz*.

Cf **CHRYSTANOSICIEL, MIRONOSICIEL, [NOSICZ], NOSZARZ, NOŚCA**